

ДУАЛІЗМ АНДЕРАЙТИНГУ У СТРАХУВАННІ

Андерайтинг виступає одним з найважливіших інструментів досягнення корпоративних цілей основної (операційної) діяльності страхової організації, в тому числі, при управлінні фінансовими ризиками. Якісний андерайтинг забезпечує формування збалансованого страхового і перестрахового портфеля, найбільш близькі до прогнозованих рівні збитковості, обґрунтовано розраховані страхові тарифи, нівелюючи, таким чином, вплив основної групи фінансових ризиків, пов'язаних зі специфікою фінансово-економічної діяльності страхових компаній.

В страховому бізнесі андерайтинг слід розглядати як об'єктивний процес, метою якого є забезпечення:

- по-перше, можливості прийняття ризику за таких умов, за яких буде сформований збалансований та незбитковий страховий портфель;
- по-друге, еквівалентності між прийнятим страховиком ризиком (обсягом відповідальності) та розміром отриманої страхової премії [2, с. 17-18].

Практичний аспект реалізації поставленої мети розкриває андерайтингова політика страховика. Її можна визначити як сукупність правил, дій, рішень страхової компанії на цільовому ринку, спрямованих на формування страхового портфеля та управління ним. Андерайтингова політика забезпечує досягнення запланованого фінансового результату шляхом визначення вимог до якості ризиків, що приймаються на страхування, обсягів наданого страхового захисту та мінімального розміру страхової премії [1].

В контексті управління ризиками страхової організації андерайтингова політика визначає фактори ризику та категорії об'єктів, що можуть прийматися

на страхування, максимальний розмір страхового покриття та групи ризиків, які не приймаються на страхування.

Отже, діяльність андерайтерів ґрунтується на затвердженій в компанії андерайтинговій політиці, враховує критерії стандартності ризику при прийнятті андерайтерського рішення, відбиваючи положення концепції відмови від роботи з певними класами ризиків залежно від цілей і місії компанії, пріоритетів фінансово-економічної ефективності роботи з ризиками та передачі ризиків у перестраховання.

З іншого боку, андерайтинг сам продукує однойменну групу ризиків – ризики андерайтингу – пов’язані з неправильною оцінкою ризику, що заявляється на страхування, через об’єктивну складність оцінки певних груп об’єктів, відсутність у андерайтера необхідної статистичної інформації, шахрайство страхувальника тощо. При розгляді ризиків андерайтингу, як правило, виокремлюють: ризик недостатності резервів збитків, ризик недостатності нетто-премій, ризик перевищення витрат, ризик катастроф, ризик розірвання договорів.

Таким чином, з одного боку, андерайтинг забезпечує нівелювання фінансових ризиків, пов’язаних з основною діяльністю страхових організацій, з іншого – продукує при цьому однойменну групу «ризиків андерайтингу». Зважаючи на це, можна стверджувати, що андерайтинг має дуалістичний прояв в управлінні фінансовими ризиками страхової організації, який полягає в:

- провадженні управління фінансовими ризиками страховика з огляду на ідентифікацію та видову класифікацію ризику, вивчення факторів ризику та категорій прийнятих до страхування об’єктів, оцінку ризику та визначення максимального розміру страхового покриття, та, як результат, андерайтерське рішення, що дозволяє нівелювати значний обсяг фінансових ризиків страховика, пов’язаних з його основною діяльністю;

- продукуванні власних ризиків, які в рамках системи управління фінансовими ризиками страхової організації вимагають формування адекватних підходів ризик-менеджменту при визначенні факторів та наслідків ризику,

заходів реагування та зменшення впливу ризику, методики розрахунку та оцінки показників, та, як наслідок, відповідного плану дій.

Список використаної літератури

1. Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://uk.wikipedia.org/>.
2. Горулев Д.А., Богоявленский С.Б., Тарасевич Л.А. Имущественное страхование: виды, рискология, страховые продукты [Електронний ресурс] / Д. А. Горулев, С. Б. Богоявленский, Л. А. Тарасевич. – Режим доступу: http://gorulev.ru/files/FINEC/lections_books/book_PropIns.pdf. – 2012.

УДК 368

Ю.В. Лисковець,

студентка IV курсу ФЕФ,

спеціальність «Фінанси і кредит»,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»,

В.О. Бистрановський,

студент IV курсу ФЕФ,

спеціальність «Фінанси і кредит»,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»,

науковий керівник: Т.І. Стецюк,

к.е.н., доцент, доцент кафедри страхування,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет

імені Вадима Гетьмана»

СТРАХУВАННЯ ПРЕДМЕТІВ МИСТЕЦТВА ТА АНТИКВАРІАТУ

Страхування є одним з найважливіших елементів всієї економічної системи держави. Здійснення сучасних ринкових реформ в Україні в значній мірі залежить від ефективності страхової діяльності та підвищення її ролі в